

Tumtippen

Nr 116 – oktober 2023 MAGISKA BRÖDERNA Sveriges äldsta trolleriförening

Tom Stone höll seminarierum och workshop om MISDIRECTION på Folkuniversitetet.

Crillos comments

Vi har påbörjat en studiecirkel med Folkuniversitetet, som vi kallar "Utveckla ditt trolleri". Hittills har vi haft två träffar, vilka du kan läsa mer om i detta nummer. Vid den första träffen behandlades temat "MISDIRECTION", och vi hade förmånen att ha nestorn Tom Stone som föreläsare. Han ledde även övningarna och i detta nummer kan du också läsa en artikel om "MISDIRECTION" av Tom, som han skrev för länge sen.

Den andra träffen hade temat "Trolleripotpurri", där nio trollare delade med sig av sina bästa trick. Båda gångerna var vi en grupp på 18 entusiastiska personer, och det blev intensiva och givande sessioner när vi lärde oss de olika trolleritricken.

I "Trickbeskrivningar" i tidningen har jag tagit med beskrivningar av tre av de trick som presenterades under våra träffar. Dessa trick kommer från Johnny McI, Lars Klingberg och Rolf Isberg. Dessutom höll Carl Tillenius ett seminarium under årsmötet i maj, där han presenterade och förklarade ett utmärkt korttrick. Du hittar detta trick också i detta nummer.

Hoppas du kan vara med på den tredje sammankomsten på Folkuniversitetet. Det kommer att handla om MENTALMAGI.

Bocka in årets höjdpunkt. Det är JOHNNY LONN MEMORIAL som är söndagen den 19 november på Norra Brunn.

Crillo

Innehåll

Crillos comments	1
MBs återstående höstprogram	3
EN PÅMINNELSE – här kan du fynda	4
MB:s WEBSHOP	4
Misdirection med Tom Stone	5
Trolleripotpurri med de bästa tricken	7
SM i trolleri.....	10
Misdirection av Tom Stone	12
Den som stavade det, sa det	16
Johnny Mcl på LÖPSEDELN	19
Den försvunna ringen av Rolf Isberg	21
Lars Klingbergs ACAAN	23

MBs återstående höstprogram

Vi har vårt tredje seminarium/workshop söndagen 15 oktober kl 13-16 på Folkuniversitetets lokaler på Kungstensgatan 45. Temat är MENTALMAGI.

Och så avslutar vi med årets höjdpunkt.

Johnny Lonn Memorial

Söndagen den 19 november på Norra Brunn

STAND UP MAGIC

Det är en minikongress i trolleri

Du betalar 575 kr. Då ingår seminarium, dealerroom, middag samt trolleritävlingen JLM.

Några Trollkarlar som tävlat i JLM

Dozzie, Gaston, Jimmy Svärhagen, Johnny McI, Kim Gordon, Lars-Peter Loeld, Love Melander, Nikola Arkane, Mortenn Christiansen, Mr Danneman, Rolf Isberg, Tom Stone, Sartori och Seth

Anmälan

Du kan redan nu anmäla dig genom att betala kongressavgiften på 575 kr till Magiska Brödernas Bankgiro 5273-1073241 eller Swisch 1234249462.

Tävlingen

Priser till de tävlande: 1:a pris 5.000 kronor
2:a pris 3.000 kronor
3:e pris 2.000 kronor

Individuellt eller lag: Det är tillåtet att ha medhjälpare eller ställa upp som ett lag. Vid många anmälda tävlande kan kvalificering komma att tillämpas. Max startande är 8 tävlande. Intresseanmälan skickas till Dag Lofalk.

Väl mött!

Dag Lofalk

Klubbmästare

lofalk@mail.com

0707-63 86 18

EN PÅMINNELSE – här kan du fynda MB:s WEBSHOP

Stefan Haglund har skapat en Webshop på vår hemsida, där du kan köpa billiga trollerigrejer och där du kan lägga ut dina trollerigrejer som du inte använder.

Så här går det till

1. Önskar du sälja dina överskottsgrejer så behöver du bara ta en bild på det du önskar att sälja.
2. Beskriv din rekvisita och vad du vill ha betalt för densamma.
3. Ditt namn, telefonnummer och e-postadress om du vill att det skall stå med i annonsen.

Din e-postadress till oss är obligatorisk.

Du skall INTE skicka in själva försäljningsprodukten till oss.

4. Alla försäljningar får vara anonyma i annonsen om du så önskar.
5. Gärna en videolänk till tricket om det finns en sådan
6. Alla svar som kommer till den här sidan (även anonyma) vidarebefordrar vi och skickar till din uppgivna e-postadress.

Vi lämnar inte ut adress eller telefonnummer om du vill vara anonym.

Vad kostar det att delta och att sälja?

Då detta är en försöksverksamhet som bygger på Trollkarl till Trollkarl

så är det GRATIS för medlemmar i Magiska Bröderna

Misdirection med Tom Stone

Söndagen den 20 augusti startade vi höstens första seminarium och workshop med Tom Stone som lärde oss massor om MISDIRECTION.

Vi var 18 personer som på Folkuniversitetets lokal på Kungstensgatan 45. Vi har nu bildat en studiecirkel och kommer att ha tre seminarier och workshop här.

Lokalen var perfekt och var utmärkt när vi arbetade i smågrupper.

Jag har valt att återge vad Tom talade om i en tidigare publicerad artikel som Tom skrev för 30 år sedan och som publicerades i Tumtippen 2016. Det är förstås inte samma innehåll. Under seminariet pratade Tom mycket om hur Tony Slydini arbetade och illustrerade hans "Paper Balls".

Tom höll först en föreläsning på 90 minuter och sedan övade vi nästan 120 minuter med MISDIRECTION.

Här några bilder från träffen.

Koncentrationen är på 100.

Tom visar ögonens döda vinklar för Mårten Rune. *"Det är ju helt otroligt",* tror jag Mårten tänker.

Närmast jobbar Lennart och Richard Nobel med ögon och handrörelser.

"Hur var det man skulle hålla händerna", frågar Lars. "Det är rätt", säger Robert.

Satori arbetade tillsammans med Emliz Hammarberg och Stella Stider Lundgren.

Trolleripotpurri med de bästa tricken

Höstens andra sammankomst hade vi på Folkuniversitet söndagen den 17 september. Vi var då också 18 personer.

De som framförde trick och demade sina trick var: **Nio trollare och nio trick!**

- Crillo
- Dag
- Hans- Erik Claesson
- Johnny McI
- Lars Klingberg
- Rolf Isberg
- Rolf Oppenheimer
- Stefan Haglund
- Tore Skyltén

Stefan Haglund brukar säga att vill du att ett av dina trick inte ska avslöjas så publicera det. Det kanske stämmer för några av tricken som vi frågade och undrade över var just trick som Johnny McI, Lars Klingberg och Rols Isberg hade publicerat i Tumtippen. Jag tar upp de tre tricken igen i tidningens trickbeskrivningar.

Nu lite bilder om vad som hände.

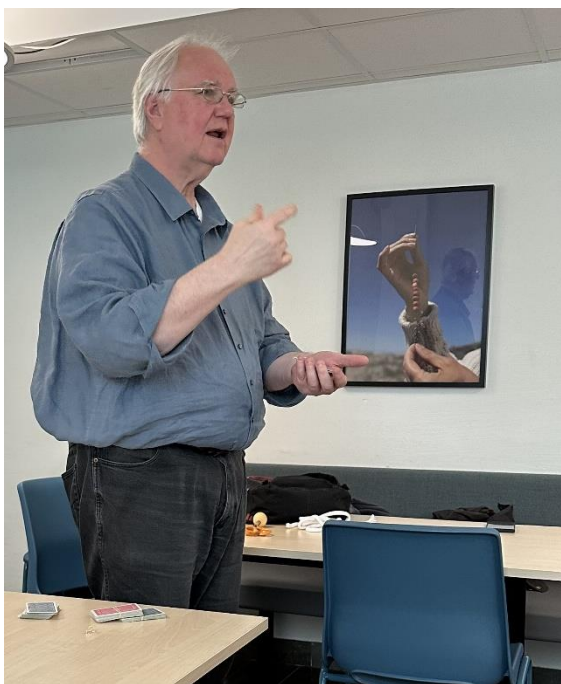
Publiken var på topp.

Rolf visade ett mentaltrick där en tärning hittades med hjälp av en magnet.

Repen går ihop konstaterar Crillo.

Dag visade ett korttrick där det gällde att följa hans instruktioner. Men ingen lyckades.

Stefan lärde oss en finurlig korttrutin, där ett valt kort genomborrades av en kniv.

Att det är möjligt att en ring kan hoppa in i ett snöre visade Hans-Erik.

Johnny McI missade att ta fram det dragna kortet. Hur han till slut lyckades kan du läsa om i Johnny McI på LÖPSEDELN.

Lars visade sin version av ACAAN, som du kan läsa mer om i detta nummers trickbeskrivning.

Tore gjorde ett elegant nummer där mynt och penna byte plats och försvann och återfanns på de mest mystiska platser.

Rolf lär oss hela rutinen av hans "Den försvunna ringen", som också finns med i detta nummers Trickbeskrivning.

SM i trolleri

Det har varit SM i trolleri på Kulturhuset 2-3 september. Nikola Arkane som har tävlat i JLM var den stora vinnaren. Hon vann GRAND PRIX SCEN I ALLMÄN MAGI, hon vann också i SALINGSMAGI. Hon hade förmodligen också vunnit i Barntrolleri om hon inte fått tidsöverdrag. Adrian Videla blev GRAND PRIX i CLOSE-UP.

Grand Prix-vinnarna Adrian Videla och Nikola Arkane. Foto: Olav Holten

Roger Isberg skrev om allmän magi

Nikola Arkane (allmän) kommer in barfota och svartklädd och trollar tyst med en röd duk och ett litet ring som växer och genomtränger duken på olika sätt. Sen kommer små parasoller och blommor ur dukar och sen fler parasoller och på slutet ett fullstort paraply i regnbågens färger som det regnar rosblad ur och då vann Nikola både första pris och Grand prix.

Och Ottar Kraemer skrev om barntrolleri.

Sist ut för dagen är Nikola Arkane som FizzWizzPop med ett utsnitt ur föreställningen Pop! som nyligen hade sverigepremiär. Nikola får med sig barnen från start när hon förklarar att hon "pratar bra engelska – och dålig svenska!" (inte helt sant – majoriteten av numret är på klingande svenska, inkluderande utrop av "Milda makter!" och andra svedismer som låter extra roliga från Fizz Wizz Pop). Trots att publiken vid det här laget har suttit och matats med intryck i 70 minuter pumpar Nikola in ny energi i barnen, som får hjälpa Fizz Wizz Pop att färglägga en regnbåge, trolla fram sidennäsdukar och hantera bångstyriga skumgummibollar samtidigt som hennes tama fjärilar Pondus och Jocke dyker

upp lite här och var, gömda i rekvisitan. Nikolas scenvana och erfarenhet av barntrolleri lyser i framträdandet, och akten inkluderar både tempoväxlingar, berättarsegment och en smittande entusiasm som får alla engagerade trots att akten i första hand har de yngre barnen i fokus. Undertecknad har tidigare liknat Fizz Wizz Pop vid "en blandning av Pippi Långstrump, en älva – och Gollum", och vi bjuds på hela spektrat av sinnesstämningar från henne under akten; ett barns obändiga självförtroende, busighet och sprudlande entusiasm när något oväntat händer.

Tyvärr är tävlingsvärldens regler hårda och när Fizz Wizz Pops äventyr drar över på tiden med en dryg minut är en tredje medalj för Nikola utom räckhåll denna helg – annars hade kampen om priserna blivit betydligt tuffare i toppen av prispallen.

- **Allmän magi**
 - 1. Nikola Arkane - 85 p
Grand Prix Scen
 - 2. Bertil Fredström – 65 p
 - 3. NoahnSelg – 64 p
- **Komisk magi**
 - 1. Inget pris delades ut
 - 2. Hanna Gunther – 78 p
 - 3. Martin Cedeerbom – 72 p
- **Mentalmagi**
 - 1. Inget pris delades ut
 - 2. Inget pris delades ut
 - 3. 3. Micke Askernäs – 65 p
- **Close.up Mikromagi**
 - 1. Adrain Videla – 85 p –
Grand Prix Close-up
 - 2. Inget pris delades ut
- 3. Jörgen Sondell – 68 p
- **Close-up Kortmagi**
 - 1. Inget pris delades ut
 - 2. Felix Fallkvist – 75 p
 - 3. Lukas Hagby . 74 p
 - 4. Vilgot Micehlin 74 p
- **Salongsmagi**
 - 1. Nijkola Arkane -83 p
 - 2. Elton Sessler – 70 p
 - 3. Lucas Martinez – 65 p
- **Barntrolleri**
 - 1. Kalle Nilsson – 82 p
 - 2. Jonas Århammar – 76 p
 - 3. Hanna Gunther – 69 p

Misdirection av Tom Stone

Den här artikeln av Tom Stone om Misdirection publicerades i Tumtippen nr 77 – 2016. Den är lika aktuell idag som då.

Jag skrev då följande:

Tom Stone skrev denna artikel 1993, som han publicerade i Tricks, Göteborgs Magiska Klubb, som han var mångårig redaktör för. Tom var då 26 år. Imponerande skrivet av en så ung man. Vi tackar Tom för hans tillåtelse att vi får publicera den i Tumtippen.

“I have a secret assistant ... Her name is Miss Direction”
John Ramsey

Tvärt emot vad man skulle kunna tro, handlar misdirection inte om att distrahera och avleda åskådarens uppmärksamhet. I stället handlar det om att kontrollera och leda åskådarens uppmärksamhet dit man vill ha den! En subtil, men ack så väsentlig skillnad.

Jobbar man enligt ”distraherings”-metoden får man lätt något som man kan kalla ”Visual noise”, visuellt oljud. Åskådarna, som tröttnar på att inte veta vart de ska titta, koncentrerar sig i stället på att iaktta trollkarlens händer, för att försäkra sig om att han inte gör något ”skumt”. Denna örnfalks-blick innebär att man misslyckats med att skapa den magiska atmosfär som är så väsentlig för en trollkarl.

Som trollkarl ska man jobba interaktivt med åskådarens perception, få dem att följa sina sociala instinkter och se på **dig** när du talar.

För att ge er en liten orientering i ämnet kommer jag beskriva några få av de mest konkreta teknikerna som trollkarlar kan använda sig av för att kontrollera och leda publikens uppmärksamhet.

John Ramsay formulerade en av de viktigaste principerna inom trolleriet

*“Om du vill att publiken ska titta på något,
Titta på det själv.
Vill du att de ska se på dig,
Se på dem.”*

Låter enklet, eller hur? Jag kan dock försäkra er om att det inte är lika lätt som det låter att instinktivt använda denna princip i allt man gör. Oftast tar det flera års intensiva studier att lära sig det, så det är endast några få av de bästa trollkarlarna i världen som använder sig av denna princip utan att tänka på det.

John Carney är en amerikansk trollkarl som har fundrat en hel del över ämnet ”misdirection”. I sin bok ”Carneycopia” berättar han om sin erfarenheter inom området.

Misdirection: Förr trodde jag att det viktigaste i att utföra ett trick var den tekniska skickligheten, och att misdirection bara var bra om man skulle råka klanta sig, som en slags liten ”försäkring”. Nu är jag istället övertygad om att motsatsen gäller ... Att avleda åskådarens kritiska öga är det mest viktiga. Den tekniska skickligheten, som trollkarlen ändå bör utveckla så långt det går, är den räddningsplanka man har **om** misdirectionen skulle misslyckas.

Oavsett med vilken perfektion man kan utföra ett hemligt grepp, ska trollkarlen aldrig ge näring till idén att utföra greppet utan misdirection. Även om greppet är ett ”osynligt” sådant, är det ändå en imitation och en imitation kan aldrig jämföras till 100% med den äkta varan, för i grund och botten är imitationen ändå baserat på en bluff. Eller som Erdnase skulle uttryckt det; ... ett grepp bör inte ens misstänkas, än mindre upptäckas. Den allra minsta provokation drar till sig nyfikenhet och väcker det kritiska ögat, och på så sätt förstör man illusionen av äkta magi.

Bakpalmering av kort, som de flesta manipulörerna framför, är som bäst en ihålig illusion. Den ”skyldiga” handen placeras i fokus, diverse svängningar och vridningar utförs för att dölja överflyttningarna av korten, och på så sätt anses det vara ”bevisat” att det är tomt på båda sidorna av handen. Detta är en grov underskattning av publikens intelligens. De vet att korten finns där, men de beundrar den skicklighet som krävs för att hålla dem gömda. Idealiskt, skulle de tro att korten inte fanns där, och inte ha någon ledtråd till metoden.

Lika missförstådd är den falska överföringen av ett mynt från en hand till den andra, som används för att få en försvinningssekt. Ett stort antal ologiska rörelser inträffar i rörelsen, och när myntet visar sig vara borta från den ena handen skulle trollkarlen aldrig kunna drömma om att publiken kan misstänka den andra handen. Om ignorans vore lycksalighet, skulle många trollkarlar få sitt himmelrike på jorden.

Som tonåring var jag besatt av att lära mig allt jag kunde lägga händerna på. Jag hade hört talas om ett trick som gick under benämningen ”Cylinder and Coins”, konstruerat av en person vid namn John Ramsay. Ryktet gjorde gällande att det var ett väldigt

svårt trick, så jag tänkte att om jag kunde få en chans att lära mig det så skulle sedan inget kunna stå i min väg längre. Jag minns att när jag väl fick en chans att undersöka manuskriptet så drabbades jag av en känsla av besvikelse. Jag hade föreställt mig att det fanns någon ny revolutionerad, genial teknik eller något supersvårt grepp att besegra. Även om rutinen krävde en viss känslighet, fanns det inte något i den som var speciellt avskräckande. Den verkliga hemligheten, som jag snart upptäckte, var Ramsays subtila användning av misdirection. Till och med trollkarlar förde han bakom ljuset, inte så mycket på grund av hans fingerfärdighet, som med en blick och ett leende.

Dai Vernon berättade en anekdot som på ett bra sätt illustrerar ett exempel av Ramsays kraftiga misdirection. Ramsays rykte nådde USA, långt före han själv någonsin kom dit. Vernon frågade sin vän, Jean Hugard, exakt vad den här Ramsay-killen sysslade med som rättfärdigade hans ryktbarhet.

”Han får mynt att försvinna”, svarade Hugard. Vernon fortsatte. ”Men Jean, vilken slags metod använde han?” Hugard skakade på huvudet och svarade. ”De bara försvinner.” Vernon blev mer och mer otålig. ”Du kan berätta det för mig. Jag är trollkarl. Slev var han mynten, lappar han dem, använder han en pull?” Hugard gav Vernon en lång intensiv blick och sen sa han med eftertryck. ”Han håller upp myntet **och det smälter bort i luften.**”

Med tanke på att nyckeln till hela tricket var en falsk överföring från den ena handen till den andra – något som varje trollkarl och skolpojke känner till – så måste Ramsay haft någonting annat, något exceptionellt, för att kunna göra ett sådant intryck på en så mångkunnig man som Jean Hugard. Detta någonting var en tillämpad förståelse av den mänskliga naturen, tillsammans med en precisionstiming. Det var misdirection.

När Ramsay korrekturläste originalmanuskriptet till ”The Cylinder and Coins”, skriven av Viktor Farelli, tyckte han att de mest viktiga elementen i beskrivningen hade blivit borttagna. Ramsay klagade, ”Du har glömt att skriva **Se på publiken.**” Farelli hävdade att den punkten var oviktig, så länge alla fingerpositioner och grepp var korrekt beskrivna. Men Ramsay insisterade, ”Det är den mest

viktiga punkten! Skriv det med stora bokstäver, **SE PÅ PUBLIKEN.**”

Ingen inlärnin g av trolleri är komplett utan de principer som Ramsay postulerade. Grundteoremet är: **Om du vill att publiken ska titta på något, titta på det själv. Vill du att de ska se på dig, se på dem.** Dessa idéer är mer komplexa än vad man tror vid första anblicken.

Ramsay förklarar att man inte kan avleda en åskådares uppmärksamhet, om man inte först fokuserar den. Genom att själv titta på och dra uppmärksamhet till något, får man kontroll över var åskådarna har sin blickpunkt. Man skiftar sedan fokus sekunden innan man gör det hemliga greppet, genom **att titta rakt i ansiktet på dem.** Om man först lyckats få kontroll över åskådarnas uppmärksamhet, så är skillnaden av blickpunkten ytterst svårt att motstå.

Det finns en viss del mental misdirection, som utspelar sig på en mer subtil nivå. Att förflyta ett föremål från en hand till den andra är en ganska trivial händelse, som bör betraktas som om det sker av en tillfällighet, och enbart registreras i den mentala periferin. Det är här som de så kallade ”retention of vision”-försvinningarna misslyckas. Genom att framföra dem placerar man en hemlig rörelse i fokus, och drar uppmärksamheten till något som borde tas för givet. Ett grepp ska inte dra åt sig någon onödig uppmärksamhet. Skulle en sådan här vanligtvis oskyldig händelse bli framlyft av trollkarlens felplacerade betoning, så bevaras ett intryck av detta i åskådares minne. Denna minnes-bild kan sedan åskådaren återkalla när han vill, så när han rannsakar sitt minne efter ledtrådar, kommer lösningen inte att vara långt borta. Som bäst kommer effekten bortförklaras med ett: ”Trollkarlen snärtade bort myntet på nåt sätt, men det är himla skickligt gjort ...” Eller dramatiskt uttryckt, om vajrarna som får Peter Pan att flyga glittrar i ljuset, så håller inte åskådarna tillbaka sina tvivel längre. Deras ”suspension of disbelief” är störd.

Det mänskliga ögat attraheras av rörelser. Inget mystiskt med det. Men, ögat kan bara fokusera på en rörelse i taget. Detta faktum insåg Tony Slydini, som var den förste att formulera principerna ”Coordination of Action” och ”Priority of Movements”.

Coordination of Action

En handling (sekundär) kan passera obemärkt, överskuggat av en annan handling (primär) under förutsättning att **båda handlingarna startar och stannar exakt samtidigt.** Övriga faktorer i denna princip ligger i valet av primär och sekundär handling.

Priority of Movement

- En hand som rör sig framåt, uppmärksammas mer än en som rör sig bakåt.
- En hand som höjs, uppmärksammas mer än en som sänks.
- En aktiv handling, uppmärksammas mer än en passiv.
- En handling som hanteras som viktig och väsentlig, uppmärksammas mer än en handling som görs automatiskt i förbifarten.

Time-Misdirection

Det är inte speciellt bra att utföra en effekt, sekunden efter man gjort det hemliga greppet som åstadkom det hela. Därför försöker man oftast få så mycket tid som möjligt mellan **metod** (det hemliga) och **effekt** (det åskåda- ren ser).

Exempel: När Uri Geller nonchalant leker med en sked, böjer den i förbifarten och gömmer den halvvägs under en servett ... Fem minuter senare, när alla glömt att han varit i närheten av skeden, drar han uppmärksamheten till den och ännu ett mirakel har skett!

Jamming

Detta är en princip som är formulerad av Juan Tamariz, Jamming är egentligen en radioterm som beskriver störningen av radiosändningar, genom att signaler sänds ovanpå ursprungssignalen.

Som trollkarl kan man göra samma sak. Genom att ge hjärnan information den inte behöver, kan den inte klart mottaga den information den strävar efter att få.

Exempel: Mitt i ett korttrick börjar man hålla den ena handen lite krampaktigt, vilket hos publiken skapar misstanken att man har ett kort gömt i handen. Egentligen använder man sig av en helt annan metod. Denna

metod går obemärkt förbi, eftersom publiken är fullt upptagna med att analysera den falska informationen. Med hjälp av Jamming-tekniken rycks mattan bort under deras fötter, när handen senare visas tom. De har då kommit för långt in på fel väg för att kunna gå tillbaka och analysera vad som egentligen hänt.

Verbal misdirection

Det är djupt inpräglad i en människas sociala beteende att hon ska se den hon talar med i ansiktet. Trollkarlar har många tidstestade metoder för att få en åskådare att se oss i ansiktet, istället för att se på våra händer. Några få exempel.

Meningsfulla frågor: Det är väldigt svårt för en åskådare att svara på en fråga, utan att se frågeställaren i ögonen. Exempel: ”Vad heter du? Kommer du ihåg kortet?”

Namn: Det är nästan helt omöjligt att låta bli att titta, när någon nämner oss vid namn. Exempel: ”Peter, var det något fuffens med kortleken?”

Resumé-tekniker

Strax före, eller direkt efter en effekt, ger man en resumé över vad som har hänt. Under denna resumé blandar man ihop alla fakta med lögnar och halvsanningar. Används ofta ihop med Jamming och Time-misdirection.

Exempel: En åskådare vid namn Peter har fått blanda en kortlek. Utan att påpeka det, sträcker du fram handen för att få tillbaka kortleken. Direkt glimsar du toppkortet, i skydd av frågan ”Peter, är du nöjd med din blandning?” Lämna tillbaka leken, utan att kommentera det. Ta några steg bakåt. Börja tala grundligt och väl om tankeöverföring (*tidsmisdirection*).

Nu startar du resumén. ”Du har fått blanda leken själv, eller hur?. Inte vid något tillfälle har jag varit i närheten av kortleken, eller hur! (*lögn*) .. Jag har stått här borta hela tiden! (*lögn*) .. OK! Ta det översta kortet och se på det, men håll för baksidan, annars tror folk att det är märkta kort (*jamming*). Tänk intensivt på kortet.”

Efter vederbörlig dramatik avslöjar du vilket det tänkta kortet är. I överraskningen över effekten spikar du in ett par lögnar till Exempel: ”Det fungerade!!? Fantastiskt! Och du kunde tänkt på vilket kort som helst.

Med hjälp av de tekniker jag beskrivit här, och många andra, leds åskådarens analytiska ansträngningar in på ett sidospår, till långt efter bedrägeriet har skett. Det glapp i informationen som uppstår, gör att åskådarens hjärnor ovetandes räknar med en ofullständig ekvation, vilket leder till en felaktig utvärdering av verkligheten. Resultat: **MAGI!**

Den mänskliga hjärnan är ett mönstersökande organ. Data övervägs, värderas eller förkastas, beroende på hur väl de passar in i det mönster hjärnan bestämt sig för.

Trollkarlens hemliga rörelser ska helst inte bedömas viktiga nog att tagas med i beräkningarna. Korrekt utfört, ska greppen inte kommas ihåg, inte heller ska publiken registrera det faktum att de, då och då, tittar bort från dina händer.

I hjärtat av varje illusion finns det antaganden, gjorda utifrån våra referensramar. Välkända rörelser, mönster och erfarenheter fyller igen hålen i våra observationer, täcker över motsägelserna.

De har fortfarande rätt i sitt antagande att två plus två är fyra, men deras data är ofullständiga. För bakom rökridåerna döljer sig en trea, en sju och kanske en tolv.

Den som stavade det, sa det

Carl Tillenius höll ett uppskattat seminarierum vid vårt årsmöte på Norra Brunn den 14 maj. Under seminariet visade Carl följande trick som många av oss frågade om han kunde skicka en beskrivning på hur tricket utfördes. Det är lite att komma ihåg. Så här kommer tricket. Lite att komma ihåg, men när du kan det så har det ett super trick. Tack Carl.

Effekt

Efter att kortleken blandas noggrant av åskådaren tas tio kort ut, klöver ess till tio, i exakt den ordningen som de ligger i kortleken.

Trollkarlen ska visa hur fantastiskt det fungerar att stava till givna kort genom att flytta kort från toppen till botten. Det visar sig dock att trollkarlen har stora svårigheter att stava. Som tur är, är åskådarens stavningskunskaper bra mycket bättre. Varje kort åskådaren stavar till funkar exemplariskt. Varje gång trollkarlen provar funkar det inte. Till och med när det bara är ett kort kvar blir det fel. Vilket också blir trickets stora final.

Bakgrund

Under F.I.S.M i Peking 2009 står jag och David Persson en sen kväll vid ett bord och ser den briljanta David Wiliamsson göra trick efter trick som är lika roliga som bra. Han gör då denna stavningsrutin på sitt otroligt underhållande sätt. När jag och David (Persson) kom tillbaka till hotellet spenderade vi resten av natten att göra en svensk version av tricket. Faktum är att vår version har färre moves än den vi såg.

Metod

Förberedelse: Ta ut klöver ess-10 och lägg dem i följande ordning 4, 2, 6, 7, 8, 3, 5, A, 9, 10. Lägg stacken i botten av kortleken så att klöver 10 blir bottenkortet.

Utförande: Blanda kortleken på ett sätt att du inte ändrar ordningen på de tio bottenkorterna samtidigt som du berättar att man kan använda kortleken som stöd för sin rättstavning. Först behöver kortleken blandas ordentligt. Gör detta genom att riffelblanda kortleken ordentligt och sprid gärna ut kortleken innan du för ihop halvorna för att verkligen visa hur blandad kortleken blir. Om du vet att åskådaren kan riffelblanda, låter du hen göra det. Efter en riffelblandningen ändras inte ordningen för de

tio korten. De sprids bara ut i den undre delen av leken. Du (eller ännu bättre, åskådaren) gör ytterligare en riffelblandning och de 10 korten kommer fortfarande ha samma ordning fast nu vara utspridda över hela leken.

Sprid ut kortleken mellan dina händer och out jogga de tio klöverkortet öppet och förklara att du ska använda tio klöver kort A-10 i den ordning de hamnat efter åskådarens blandning för att demonstrera detta mirakel.

Håll i de tio korten med bildsidan ner och börja stava genom att ta ett kort i taget från toppen och lägg på botten. Böra med ess och stava tydligt fel: "Ä, S,S". Efter att du stavat och lagt tre kort från toppen till botten visar du stolt upp toppenkortet. Det kommer då vara klöver 7. Se lite osäker ut, och förklarar att 7:an betyder att man stavat fel. Lägg 7:an på botten. Om inte åskådaren påtalar det så säger du: "Ah, det kanske stavas med E?". Låt åskådaren göra stavningsproceduren genom att lägga ett kort från toppen till botten för varje bokstav (denna gång E - S - S) och vänd upp toppenkortet. Denna gång är det esset! Lägg kortet med bildsidan ner på bortet och låt åskådaren stava på samma sätt till TVÅ. Även denna gång funkar det. Lägg undan tvåan med baksidan ner. Upprepa på samma sätt med TRE.

Hittills har allt funkade självverkande. Nu tar du högen från åskådaren och säger att du ska prova igen. Håll korten i vänster hand och sprid ut de två översta korten och plocka upp det översta kortet med höger hand precis som du gjort när du stavat tidigare, samtidigt som du tar ett break under det kortet som nu ligger på toppen. Lägg tillbaka kortet du håller i höger hand samtidigt som tittar upp mot åskådaren för att säga något i stil med: "Visst är det fyran nu?" Du har nu på ett mycket naturligt sätt skaffat dig ett break under de två översta korten. Ta dessa två kort på samma sätt som du skulle ta ett kort och lägg de korten underst och stava "F". Ta övriga kort och ett och ett och stava åter igen uppenbart fel: "U, R, A. Fura" Vänd upp det översta kortet och åter igen är det klöver 7 som indikerar att du stavat fel. Lägg 7:an på botten igen och räck över högen till åskådaren. Låt åskådaren göra proceduren med fyran och det kommer att stämma. Lägg undan klöver 4 med bildsidan ner och låt åskådaren stava även till fem. Även denna gång funkar det.

Lägg undan femman med bildsidan ner, ta korthögen från åskådaren och gör nu ett försök att stava till sex. Lägg ett kort i taget precis som man ska och stava: "S, Ä, X, Säs" Nästa kort kommer åter igen vara 7:an. Lägg 7:an på botten och räck över högen till åskådaren. Han stavar till sex på samma sätt som tidigare med ett kort från toppen till botten för varje bokstav. Det kort som nu ligger på toppen och vänds upp är 6:an. Lägg undan 6:an med bildsidan ner.

Ta högen igen från åskådaren och gör ett nytt försök på att stava. Säg och lägg ett kort i taget från toppen till botten: "S, K, U" Gör denna gång en dubbel turnover (jag använder samma get reddy som för fyran) och visa klöver 7. Använd dina skådespelartalanger och bli lite fundersam om du stavade rätt eller fel. Vänd tillbaka kortet och lägg det översta kortet underst. Fråga åskådaren hur sju stavas och stava denna gång rätt: "S, J, U". Gör ytterligare en dubbel turn over för att åter igen visa

sjuan. Bli denna gång glad att du lyckas, vänd tillbaka korten och lägg undan det översta kortet med bildsidan neråt.

Stava nu till ÅTTA och lägg ett kort i taget för varje bokstav från toppen till botten. Vänd sedan det översta kortet och bli riktigt glad över att det faktiskt är åttan. Lägg undan kortet och gör nu en bottom deal. Det är väldigt lätt för det är bara två kort. Det händer också lite i off beat direkt efter att nu lagt undan åttan och liksom att du kör på för att du tycker att du går så bra. Du tar helt enkelt bottenkortet och lägger det på botten samtidigt som du stavar "N". Fortsätt sedan som vanligt med "I, och O" och visa sedan att det översta kortet är klöver nio. Lägg undan nian så att du nu bara har ett kort kvar. Bygg upp det med att du nu bara har ett kort kvar och att du lärt dig stava riktigt bra. Gör samma rörelse med kortet som om att du lägger det från toppen till botten (även fast det inte finns någon hög) och stava uppenbarligt fel: "T, I, Å, tiå" och vänd upp kortet för att se att det är sjuan som indikerar att du stavat fel.

Johnny McI på LÖPSEDELN

Ett av Johnnys favorittrick, där han spelar ut hela sin arsenal på rollen som den misslyckade trollkarlen.

Från Tumtippen nr 65 -2013.

Effekten

En åskådare får välja ett kort. Kortet stoppas tillbaka i leken, som blandas av åskådaren. Hur Johnny än försöker lyckas han inte finna åskådarens kort. Han tar då upp en löpsedel, som vecklas ut. Där står med stor text. Trollkarlen Johnny McI misslyckades att finna hjärter tre. Och hjärter tre är åskådarens valda kort.

Presentation

Åskådaren tar ett kort, som visas för publiken, men inte för Johnny. Åskådaren stoppar tillbaka kortet i leken.

Sen börjar det roliga. Åskådaren ombeds att blanda leken. Johnny kommenterar alltid blandningen med en imponerande min. "Oj, det här är en riffelblanding. Den har jag hört talas om. Man säger att pokerspelarna använder den blandningen. Är du pokerspolaren? ... Kan du göra det en gång till och visa publiken." Var det en annan typ av blandning, som Hindublandning, så nämner han det också och att den blandningen görs av indierna och kineserna.

Johnny tar tillbaka leken. "Nu ska jag ta fram ditt kort. Du blanda tre

gångar. Då ligger ditt kort som trea i leken." Johnny räknar av de två översta korten som läggs på bordet och tar det tredje och visar åskådaren. "Här är det kort." Åskådaren skakar på huvudet. Johnny lägger kortet på bordet.

"Jag har det", säger Jonny optimistiskt. "Kortet ligger på den plats som din gatuadress har." Johnny räknar av korten som gatunumret har. Är det högt tar han bara första eller de två första siffrorna. Korten räknas av som ovan och läggs på bordet. Men inte heller kortet vid gatunumret är rätt kort.

Så fortsätter det. Det kan vara bokstavering av förnamnet, födelseår – nej inte förstås om det är en kvinna, telefonnummer och då till kontoret.

Mot slutet har Johnny bara två kort kvar. Ju längre akten har varat, desto positivare har Johnny blivit. Nu när det är två kort kvar är han överväldigad. Han tar ett kort i varje hand och visar baksidan mot åskådaren. Under hela akten har han varit mycket positiv. Nu är han euforisk. "Vilket tror du är ditt kort", säger han till åskådaren. Åskådaren säger till exempel "Jag tror att det är i din högra hand". Johnny nickar och byter tydligt korten mot varandra. "Nej, då byte ju korten", ropar alltid åskådarna.

Även nu visar det sig att det var fel kort. Inte heller det sista kortet var rätt.

Johnny avslutar med att ta fram löpsedeln, där det tydligt står att trollkarlen Johnny McI misslyckades med att finna hjärter tre.

Den försvunna ringen av Rolf Isberg

Från Tumtippen nr 67 – 2014.

Effekt

En ring träds på ett band eller långt skosnöre. Bandet lindas kring handen och ringen återfinns frigjord i andra handen.

Rekvisita

Du behöver en ring och ett band eller snöre. Här använder Rolf ett band.

Utförande

hö = höger hand, vä = vänster hand

Tricket kan göras som fristående eller när man behöver trolla bort en ring, som dyker upp någon annanstans.

Trä bandet genom ringen.

Lägg ringen i din uppåtvända handflata.

Bandet hänger ner lika långt på varje sida om handen. Rolf använder vänster hand.

Knytt handen och vänd tummen åt höger så att bandet faller ner över den.

Vrid handen så att tummen kommer uppåt. Nu hänger bandet ner från handen. En ände ligger över tummen. Knogarna mot publiken.

Låt bandet som ligger över tummen vila mot hö fingrar. För hö över och framför vä med handflatan mot dig. När hö skymmer nedre delen av vä, släpper du taget om ringen. Den fångas i hö enligt principen "french drop". Rörelsen ska se ut som om du bara vill lägga övre änden av bandet över handen.

Fortsätt och för hö nedåt tills ringen är frigjord och ta tag i nedre änden av bandet.

Släpp övre änden av bandet och dra upp nedre delen och lägg den över vä så att den hänger ner över tummen.

Tricket är klart och ringen dyker upp i höger hand. Bandet går dubbelt över knogarna.

Du kan nu välja att avsluta tricket.

Eller

Lägg varje ändeband en gång till växelvis över vä. Det ser mer komplicerat ut för åskådarna.

Du kan också låta en åskådare göra en knut med rosett. Här kan du när hö passerar över vä släppa ringen i vä. Om tricket är fristående, får du effekten av att ringen som var träd på bandet nu är frilagd där den placerades från början.

Lars Klingbergs ACAAN

Tricket publicerades i Tumtippen nr 99 – 2020. Jag kallade tricket i Tumtippen för Klingbergs Any Card at Any Number – ACAAN. Så här var beskrivningen:

Här visar Lars tricket för Lennart Meldahl, Mats Dalhborn, Isabella Svenburg och Ewy Boghammar.

Ett mycket bra trick.

Här är Lars beskrivningen av tricket och hur det ska utföras.

Effekt

Åskådare 1 tänker på något av de 10 översta korten i en blandad lek.

Åskådare 2 tänker på ett tal mellan 12 – 20.

Du för leken bakom ryggen och förklarar att du försöker flytta åskådare 1's kort till den position (tal) åskådare 2 valt.

Du tar fram leken och visar att åskådare 1's kort ligger på den position åskådare 2 valt!

Utförande

Leken blandas av en åskådare.

Åskådare 1 tänker på ett tal mellan 1 – 10.

Visa de 10 översta korten ett efter ett (du vänder bort ansiktet) och ber hen komma ihåg kortet och positionen. Du räknar högt 1, 2 osv fram till 10.

Lägg tillbaka de 10 korten överst på leken utan att ändra ordningen.

Be nu åskådare 2 att tänka på ett tal mellan 12 – 20.

För leken bakom ryggen/under bordet. Dela leken ungefär på mitten och vänd om den undre halvan.

Vänd nu hela leken (de visade 10 korten ligger nu i botten av leken).

Ta fram leken.

Först nu frågar du vid vilket nummer åskådare nr 1's kort låg (inte kortet utan positionen).

Gör följande tankeräkning. Dra hans tal från 10 och kom ihåg talet. (exempel: hen valde 4; $10 - 4 = 6$.)

Fråga nu vilket nummer åskådare 2 valt. Dra hans tal från 10 och kom ihåg talet (exempel: han valde 15; $10 - 15 = 5$).

Lägg ihop de båda talen (i exemplet $6 + 5 = 11$).

Ett annat sätt är att dra åskådare 2's tal från åskådare 1's tal ($15 - 4 = 11$).

Den summa du kommer fram till anger vid vilket kort du gör din "move", det varierar beroende på vilka tal de valt.

Vi antar att summan är 11 som i exemplet.

Om du suttit ned så res dig upp. Håll leken nedvänd i vänstra handen.

Högra handen tar nu korten ett i taget – ungefär som om du delar ut en poker/bridgehand – och vänder upp dem innan du lägger dem i en hög på bordet. Det är viktigt att du håller leken en bit ovanför bordet och räknar lugnt och rytmiskt när du vänder på korten.

Precis när du kommer till ditt framräknade tal (här 11) tittar du upp och säger ungefär ”att du först trodde att åskådare 2 valt nr 11. Sedan tittar du på åskådare nr 1 och frågar om det är hans kort. När han svarar nej håller du fram det uppvända (11:e) kortet samtidigt som du vänder korten i vänstra handen och lägger ner dem på bordet. All koncentration skall ligga på det uppvända (11:e) kortet.

Vänsterhanden hålls lite bakom den högra, då passerar vändningen obemärkt när du lägger ned korten.

Gör en paus, ta upp leken och fortsätt räkningen som tidigare fram till åskådare 2's tal. Vänd inte kortet förrän du frågat åskådare 1 vilket kort han valde. Vänd så långsamt upp kortet.

Enkelt att utföra men viktigt att räkna långsamt och rytmiskt och koncentrera all uppmärksamhet på det kort där vändningen måste göras.

Om du får fram ett tal som är lägre än 10 kan du i stället fråga åskådare 1 om det är hans kort, att du trodde det men ändrade dig bla, bla bla....

